

NOTE DE STUDIU**JUDECATORI**

Schița cărții

J.Vernon McGee

Introducere

Cartea Judecători și-a dobândit numele după cei doisprezece bărbați și o femeie care au servit drept judecători în perioada cuprinsă între moartea lui Iosua și apariția lui Samuel pe scena istoriei lui Israel.

Autorul este necunoscut. Această carte a fost scrisă în perioada monarhiei, dacă este să judecăm după expresia: “Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea.” Este posibil să fi fost scrisă de Samuel.

Toți judecătorii au fost oameni cu abilități reduse, omeneste vorbind. De fapt, se pare că fiecare a avut câte un defect sau handicap care nu a fost un obstacol, ci a devenit un atu sub îndrumarea suverană a lui Dumnezeu. Nici unul dintre ei nu a fost un conducător național care să se adreseze întregului popor cum au făcut Moise și Iosua. Relatarea nu este continuă, ci mai degrabă sunt consemnate exemple de judecători locali care au acționat într-o porțiune limitată a țării.

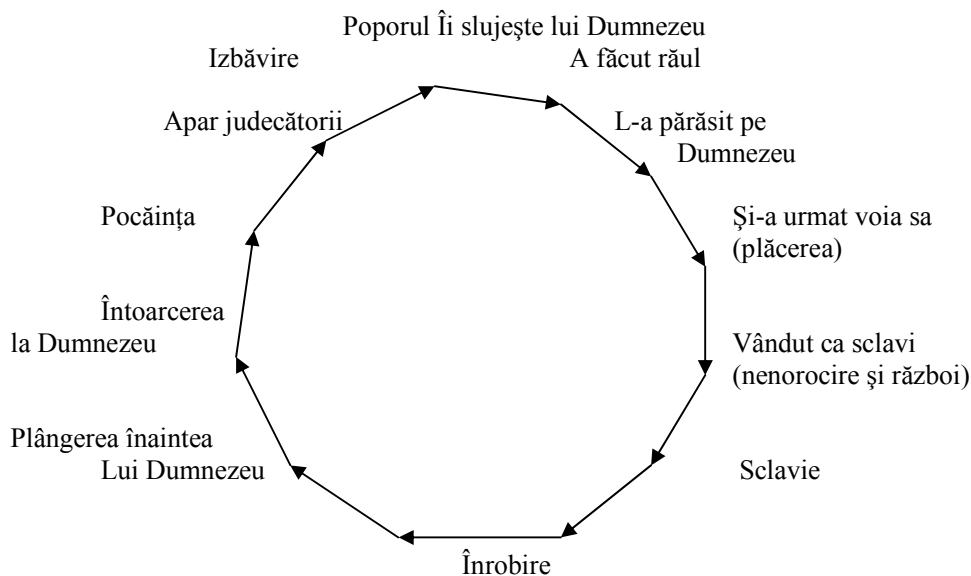
Tema: Lepădarea de Dumnezeu și uimitorul har al Domnului în readucerea la El și refacerea poporului. Biblia cu referințe Scofield ne propune ca temă a cărții Judecători următoarea sintagmă: “Înfrângere și Izbăvire”. Această temă este foarte potrivită. Și totuși, această carte mai accentuează un alt aspect: dezamăgirea.

Copiii lui Israel au intrat în Țara făgăduinței cu mari speranțe și așteptări exuberante. Ne-am aștepta ca acest popor – care a fost eliberat din robia egipteană, a fost condus prin pustie vreme de 40 de ani și a fost adus în țară cu o mare demonstrație a puterii și călăuzirii lui Dumnezeu – să ajungă la un nivel înalt de viață, să obțină victorii în țară și în viața lor. Dar nu s-a întâmplat așa. Ei au eșuat lamentabil și au suferit înfrângere după înfrângere.

Scopul: Cartea Judecătorii este o filozofie a istoriei. “Neprihănirea înalță pe un popor, dar păcatul este rușinea popoarelor” (Proverbe 14:34).

Din punct de vedere istoric, cartea înregistrează istoria națiunii, de la moartea lui Iosua la Samuel, care a fost ultimul judecător și primul profet. Este o punte peste prăpastia dintre Iosua și apariția monarhiei. Nu a existat nici un lider care să vină în locul lui Iosua în același fel în care acesta l-a urmat pe Moise. A fost o perioadă de încercare pentru teocrație după intrarea lui Israel în țară.

Din punct de vedere moral, este vremea unei decăderi profunde a poporului care l-a întors spatele lui Dumnezeu, Conducătorul lor nevăzut, și a coborât la nivelul lui: “În vremea aceea nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea.” (Compară Jud. 1:1 cu 20:18). Ceea ce ar fi trebuit să fie o epocă a progresului glorios nu a fost decât o perioadă întunecată de eșecuri repetate.

Ciclu istoriei lui Israel începe cu un popor care Îi slujește lui Dumnezeu. Apoi ei fac anumiți pași care îi coboară din această poziție bună. Ei au făcut ce era rău înaintea Domnului și i-au slujit Baalilor (vezi Jud. 2:11). Ei L-au o părăsit pe Domnul Dumnezeu lor și le-au slujit lui Baal și Astarteei. Mânia Domnului s-a aprins cu putere împotriva lui Israel și El i-a dat în mâna dușmanilor lor. Israel a intrat într-o perioadă de înrobire. În tristețea și deznădejdea sa, Israel a început să-și înalțe plângerile către Domnul. Copiii lui Israel s-au întors la Dumnezeu și s-au pocăit. Dumnezeu le-a auzit rugăciunile și a ridicat judecători prin care poporul a fost eliberat. Apoi poporul a slujit din nou Domnului.

Curând povestea s-a repetat. Copiii lui Israel au făcut ce era rău, L-au părăsit pe Dumnezeu, și-au urmat propriile plăceri, au fost vânduți ca sclavi, au intrat într-o altă perioadă de robie, au strigat în deznădejde către Dumnezeu, s-au întors la El, au apărut judecători și Israel a fost izbăvit. Apoi poporul a început din nou să-I slujească Domnului. Acest ciclu al istoriei se repetă la nesfârșit. Puteți urmări etapele lui în Biblie și veți observa, de asemenea, că el încă se rotește și astăzi. Zicala conform căreia "Istoria se repetă" este perfect valabilă.

Cartea Isaia începe cu o prezentare a filozofiei istoriei făcută de Însuși Dumnezeu. Isaia schițează trei pași care provoacă decăderea națiunilor: (1) apostazia spirituală; (2) stricăciunea morală și (3) anarhia politică, care este stadiul final al oricărei națiuni. Acești pași au dus la nimicirea multor națiuni de-a lungul istoriei.

Dacă vreți să știți cât de actuală este cartea Judecătorilor, ascultați cuvintele generalului Douglas MacArthur: "În această vreme în care norii de furtună se adună din toate părțile, în timp ce deteriorarea morală a puterii politice își împrăștie influența din ce în ce mai infecțioasă, este esențială mobilizarea tuturor forțelor spirituale pentru apărarea și păstrarea temeliei religioase pe care a fost întemeiată această națiune; pentru că această temelie a constituit impulsul motivator pentru creșterea noastră națională și morală. Istoria nu înregistrează nici un exemplu al vreunei națiuni în declin moral care să nu fi ajuns la ruină politică și economică. A existat fie o trezire spirituală care a dus la depășirea lipsurilor morale, fie o deteriorare progresivă care a condus la un final dezastruos pentru națiunea respectivă."

